

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

AGAPĂ CREȘTINEASCĂ

Duminică, 28 august 2016, după savarsirea Sfintei Liturghii, sunteți invitați să participați la **AGAPA FRATEASCA** pregătită de un grup de familii de la Biserica noastră. Avem astfel posibilitatea să contribuim și pe această cale la întărirea și desăvârșirea legăturii tainice create prin rugăciune între cei ce se străduiesc să-L urmeze pe Domnul nostru Iisus Hristos și să continuăm tradiția agapelor, începută de Sfinții Apostoli. Din meniu nu vor lipsi diverse aperitive, peste, friptura cu garnitură și salată, desert, fructe, bauturi. Fiecare participant va aduce voia bună. Bucurați-vă cu prezența și bunăvoința dumneavoastră! Veniți însoțiți de familie, prieteni și cunoscuți! Dumnezeu să vă rasplatească generozitatea!

PICNIC

Cu ocazia sărbătorii Nașterii Maicii Domnului, sâmbătă, 10 septembrie 2016, Biserica Sfântul Nicolae vă invită la un picnic organizat în **Alley Pond Park, Queens, NY**. Vom avea, de asemenea, jocuri și activități recreative pentru copii.

Vă așteptăm cu mic cu mare la o ieșire în aer liber.

Adresă: **Little Neck Bay, Queens, NY, 11364**

Miercuri 24 AUGUST:

ACATISTUL SFÂNTULUI GHEORGHE - ora 6.00 PM

Vineri 26 AUGUST:

PARACLISUL MAICII DOMNULUI - ora 6.00 PM

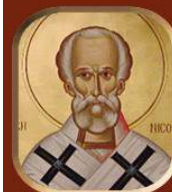
Sâmbătă 27 AUGUST:

UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS - ora 8.30 AM

Duminică 28 AUGUST:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A NOUA DUPA RUSALII

In vremea aceea Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țarmul celălalt, până ce va da drumul mulțimilor. Iar El, dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage deosebi. Și făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era deja în mijlocul mării, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă, și de frică au strigat. Dar el le-a vorbit îndată zicându-le: Eu sunt, nu vă temeți! Atunci Petru răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino! Iar Petru coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat zicând: Doamne, scapă-mă! Iar Iisus întinzând îndată mâna, l-a apucat și i-a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie I s-au închinat zicând: Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând marea, au venit în pământul Ghenizaretului. *(MATEI 14, 22 - 34)*

Sfaturi duhovnicesti ale parintelui Sofronie Saharov

- Rugăciunea neînșelată se face prin plâns, și vine prin plâns. De voiește cineva să se facă călugăr adevărat, trebuie să învețe să se roage. Să se socotească pe sine ca osândit, și atunci îi va veni un gând de prihănire de sine. De fiecare dată vine un gând nou. În acesta trebuie să stăruiască. Atunci mintea se alipește de inimă. Din acest plâns îi vine durere în inima. Este neapărat de trebuință să existe această durere duhovnicească. Aceasta durere se simte în partea de sus a organului trupesc al inimii. Dacă doare însă în partea de jos a inimii, atunci iau naștere cu ușurință tulburări trupești, de aceea trebuie evitat acest fel de durere.

Din această durere duhovnicească din partea de sus a inimii se răspândește liniște și pace în întregul trup, și atunci omul poate discerne gândurile, dacă provin de la Dumnezeu sau de la diavolul. Atunci el poate pricepe și gândurile celorlalți. Astfel, când se roagă pentru ceilalți, monahul poate înțelege îndată care este starea lor duhovnicească.

Când monahul se obișnuiește să plângă așa, iar mănăstirea îi devine piedică, atunci iese în pustie. Când plânsul îi vine de la sine, într-o neîncetată tânguire, este dovada că trebuie să se liniștească în pustie. Când într-o zi monahul plânge două-trei ceasuri cu gând curat, mintea lui se poate afla în Dumnezeu multe zile după aceea, fără a se mai dezlipi de acolo și fără a mai trebui să îplinească pravila de rugăciune și canonul.

- Dragoste este când cineva se face „tuturor toate”, când se poartă sincer cu oamenii pe care-i întâlnește și împreună cu care locuiește, când nu dorește să-și impună ale sale, ci primește voia celui alt ca pe propria-i voie.

- Pentru Rugăciunea minții, lumina fizică (a soarelui sau a lămpii), și chiar culoarea pereților poate să deranjeze, asemenea cum deranjează zgomotul. Pentru nevoința în Rugăciunea minții este trebuință de întuneric și de liniște. Culorile camerei trebuie să fie închise, iar icoanele nu foarte luminoase.

- Creștinul nu se poate ruga de multe ori pe zi cu simțirea Harului. Dumnezeu dă Harul Său când și când. Când mintea lucrează Rugăciunea minții și obosește, nu mai poate în aceeași zi să se roage cu intensitate. Durata intensității diferă - câteodată se lucrează Rugăciunea o oră, altădată două ore, uneori un sfert de oră. Când se face cu intensitate, aceasta ajunge pentru întreaga zi.

- Este bine ca omul, atunci când obosește în lucrarea minții, să rostească rugăciunea cu gura, ca urechea s-o audă, chiar dacă are Rugăciunea minții. Aceasta să se facă îndeosebi în situațiile în care este singur.

- Câteodată, în timpul rugăciunii, diavolul dă formă în minte anumitor imagini despre propria-i prezență, spre a-l îngrozi pe cel ce se roagă. Pentru aceasta este nevoie de o mică lumină în cameră, așa încât cel ce se roagă să nu se înfricoșeze la gândul că diavolul este prezent.

- În timpul Rugăciunii intense a minții vin anumite gânduri purtătoare de lumină. Acestea sunt ale diavolului, spre a ne desprinde atenția de la Rugăciune. În timpul vederii Luminii nezdite nu există gânduri. Este cu puțință ca gândurile să fie și gânduri bune sau firești - gândurile firești ale minții. Atunci când intelectul se concentrează și raționează, are o însuflare. Este

nevoie de atenție, să nu luăm aceasta drept Harul lui Dumnezeu, luminare de la Dumnezeu. Acesta este așa-numitul întuneric al dezbrăcării de toate. Curățată de lucrurile materiale și luminată de Harul lui Dumnezeu, mintea dobândește o transparență luminoasă. Vederea Luminii nezdite se trăiește dincolo de această stare.

- Creștinul poate rosti încet și rar, cu glas, Rugăciunea - apoi atenția să stea noetic în inimă și să oprească rostirea Rugăciunii. Cât ține puterea minții, creștinul trebuie să rămână în această stare, urmărind. Când îi slăbește rugăciunea, va trebui să o rostească din nou cu gura. Este și acesta un mod de trăire a isihiei.

- De multe ori, diavolul ne aduce în minte păcate săvârșite în trecui ca să ne arunce în deznădejde. În astfel de situații se cere discernământ din partea Părintelui duhovnicesc, spre a-l tămădui pe ucenic.

- De multe ori, de-a lungul nopții simțim o apăsare în inimă. Atunci facem mai intens Rugăciunea, ne pocăim, plângem, iar în ziua următoare ne sculăm bucuroși.

- Adesea, cel ce lucrează Rugăciunea are dureri în inimă. Asta nu-i o boală de inimă, ci uneori se naște din tensiunea la care este supusă inima, iar alteori este ispită de la diavolul. În cel de-al doilea caz, diavolul îi impune gândul că, de se va ruga în continuare, va muri. Pentru a crește, Rugăciunea trebuie să treacă și prin acest fel de cercare. Omul să zică: „Sa mor!” - și să continue să se roage.

- Copacii au crengi care fac roade, dar au și unele ramuri uscate, ce nu vatămă copacul. La fel se întâmplă și la oameni: pot să aibă și unele scăderi, ce nu vatămă. Noi trebuie să le vedem virtuțile.

- Când pătrunde în noi vreun gând sau vreo iubire nelegiuită, acestea pleacă prin plâns. Prin lacrimi pleacă din suflet orice rău.

- Când fie un lucru, fie o persoană atrage iubirea noastră mai mult decât dragostea lui Dumnezeu, atunci săvârșim curvie duhovnicească.

- Incepătorii în viața duhovnicească dau formă imaginară în minte cuvintelor rugăciunii, și astfel crește și se cultivă închipuirea. Este de preferat ca la început să ținem rugăciunea pe buze, adică să o rostim cu glasul, fără să ne imaginăm cuvintele.

- În problemele duhovnicești trebuie să se înainteze cu frica lui Dumnezeu. Adică temelia să fie frica lui Dumnezeu. Când după o lucrare ia naștere smerenia, aceasta este un semn al bunăvoinței lui Dumnezeu și al împlinirii, al coacerii.

- Starețul trebuie să-și țină ucenicul la hotarele deznădejdii, să nu-l laude pentru harismele lui. Va trebui să-l încurajeze numai în clipele dificile, când apare deznădejdea cea de nevindecă. Atunci va avea ucenicul sporire. Viața monahală este „exploatare” a tuturor stărilor, dar monahul se folosește îndeosebi din ocări și smeriri.

- Gheron Iosif Isihastul, când se ruga, veneau păsările sălbatice și-ii loveau cu ciocul în acoperiș. Cineva ar putea spune că era o ispită de la diavolul; eu socotesc că păsările erau atrase de rugăciunea Starețului.

